

Den norske autorisationsordning for psykologer er fra 1973. Loven giver titelbeskyttelse til personer, der har embedseksamen i psykologi fra norsk universitet, og som efter nærmere regler har gennemført en supplerende praktisk uddannelse. Socialdepartementet er autorisationsudstedende myndighed.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser.

4.1. Økonomiske konsekvenser.

Som følge af det i § 2, stk. 4, nævnte gebyr for meddelelse af autorisation som psykolog forventes en éngangsindtægt på ca. 1,4 mio. kr. i det første år efter etablering af en autorisationsordning for psykologer. Ifølge Dansk Psykolog Forenings oplysninger må der skønnes at være ca. 1150 psykologer, som vil være berettiget til autorisation. Den omtalte éngangsindtægt tager udgangspunkt i en gebyrstørrelse svarende til det niveau, som er gældende for læger, tandlæger og kiropraktorer. I 1992 var dette gebyr på 1.250 kr.

I de følgende år forventes en årlig merindtægt af et noget mere beskedent omfang, svarende til autorisation af ca. 100 psykologer.

Forslaget forventes at indebære årlige udgifter på ca. 1,45 mio. kr. til drift af nævnets sekretariat, vederlag til nævnets formand m.v. Nævnets oprettelse skønnes desuden at indebære etableringsudgifter på ca. 570.000 kr. Forslaget skønnes at medføre et personaleforbrug på 3 årsværk.

Udgifter og indtægter ved nævnet vil blive optaget på en selvstændig konto under Sundhedsministeriets bevillingsparagraf på finansloven.

Lovforslaget forventes ikke at have kommunal-økonomiske konsekvenser, da det bl.a. ikke er forbundet med ændringer i sygesikringens ydelsesmønstre.

4.2. Administrative konsekvenser.

Autorisationsordningen vil indebære, at de autoriserede psykologer, der virker på det sundhedsmæssige område, herunder som privat praktiserende, omfattes af Sundhedsvæsenets Patientklagenævns kompetence, jf. § 15 i lov nr. 397 af 10. juni 1987 om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

I kraft af autorisationen omfattes de autoriserede psykologer af tavshedspligtbestemmelsen i straffelovens § 152 b samt af reglen om mulighed for vidneudelukkelse i retsplejelovens § 170, stk. 3.

5. Høring af offentlige myndigheder og organisationer.

Lovforslaget har været forelagt for følgende myndigheder og organisationer til udtalelse:

Dansk Psykolog Forening

Foreningen af Privat Praktiserende Psykologer
 Danmarks Lærerforening
 Skolepsykologernes Landsforening
 Amdsrådsforeningen
 Sygesikringens Forhandlingsudvalg
 Kommunernes Landsforening
 Københavns Kommune
 Frederiksberg Kommune
 Den Almindelige Danske Lægeforening
 Sundhedsstyrelsen
 Sundhedsvæsenets Patientklagenævn
 Justitsministeriet
 Finansministeriet, Budgetdepartementet
 Finansministeriet, Administrations- og Personaledepartementet
 Socialministeriet
 Undervisningsministeriet
 Industriministeriet
 Forbrugerrådet
 De Samvirkende Invalideorganisationer

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter bestemmelsen fastslås det, at betegnelsen »autoriseret psykolog« er forbeholdt personer, som i henhold til de fastsatte uddannelseskraav af såvel teoretisk som efteruddannelsesmæssig karakter har kunnet autoriseres. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 2

§ 2, stk. 1, angiver hovedreglen for så vidt angår betingelserne for at modtage autorisation som psykolog. For den teoretiske uddannelses vedkommende stilles der krav om kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen. Ved ligestillet eksamen forstås magisterkonferens i psykologi fra universitetet eller psykologisk-pædagogisk kandidateksamen fra Danmarks Lærerhøjskole. Derudover stilles der krav om gennemførelse af en supplerende praktisk uddannelse. Psykolognævnet fastsætter de nærmere regler herfor. Det påhviler den enkelte psykolog selv at skaffe sig et praktiksted og at aftale de nærmere vilkår for den supplerende praktiske uddannelse, herunder om evt. aflønning.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til, hvad der gælder for f.eks. læger, sygeplejersker og kiropraktorer: Efter straffelovens § 78, stk. 2, kan den, der er dømt for strafbart forhold, udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder